Armilla doīn⁹ maxillā leuiathan pforat q̄ ineffabili
mīe sue potencia sic malicie antiq̄ hostis obuiat ut ali
quādo eos eciā quos iam cepit amittat et q̄si ab ore
illius cadūt qui post ppetratas culpas ad innocēciā re
deūt Quis ore illius semel capt⁹ maxillā ei⁹ euaderet
si pforata nō essz· An nō i ore petrū tenuit cū negauit
An nō i ore dauid tenuit cū in tantā se luxurie vorragi
ne mersit Sed dum ad vitā vtrq̄ rediit p pniam leuia
than iste eos aliquādo q̄si p maxille sue foramē ami
sit Per foramē ergo maxille ab eius ore subtracti sūt
Qui post ppetracōz tante neq̄cie penitendo redierūt
Quis aūt hoīm leuiathā istius os euadat ut illicita
nulla cōmittat· Sz hinc cognoscim⁹ q̄ntū redemptori
hūani generis debitores sum⁹ q̄ nō solū nos in os
leuiathā ire phibuit s; ab ore eius eciā redire cōcessit
qui spem pctōri nō abstulit Qui maxillā eius vt eua
dendi viā tribueret pforauit vt saltē post morsū fugi
at qui incaut⁹ pri⁹ cauere noluit ne morderet Vbiq̄
ergo nob̄ occurrit diuina medicina q̄ et dedit homi p
cepta ne peccet et tamē peccāti dedit remediū ne despet
Unde cauēdū ē summo ope ne q̄s delectacōne peccati
leuiathan illi⁹ ore capiat et tamē si captus fuerit nō
despet q̄ si pctm̄ pfecit lugeat adhuc foramē i maxil
la eius inveniet p qd̄ euadat · Adest testis diuine mīe
hec ipa de qua loquimr̄ maria de qua phizeus dū pie
tatis fontē vellet obstruere dicebat Hic si essz pphera
sciret vtiq̄ que et q̄lis est mlier que tangit eū q̄ pecca
trix s; lauit lacrimis maculas cordis et corporis et redēp
toris sui vestigia tetigit q̄ sua itinera praua dereliq̄d
sedebat ad pedes eius verba que de ore illi⁹ audiebat
viuēti adheserat mortuū q̄rebat viuentez reperit quē
mortuū q̄siuit tantūq̄ apud eū locū grē īvenit vt hūc
ipis quoq̄ aplīs eius videlicet nūcijs ipsa nūciaret

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-308/0141
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG